

maade meget frem, og hvis Regjeringen til Rigsdagens Disposition havde stillet, hvad jeg allerede tidligere har tilladt mig at anmode den forrige Indenrigsminister om, en udførlig Sammenstilling mellem Islands Handel, som den nu er, og som den var efter de Bilag, der ere publicerede med Handelsforordningen af 1787, saa vil Enhver kunne see, hvor overordentlig Landets Velstand og det hele Handelsløb er tiltaget siden den Periode. Ligeledes var den Handel, som er rodfæstet i Island selv, allerede paa et tidligere Standpunct saa betydelig, at den engelske Cabinetsordre, som den ærede Rigsdagsmand anførte, og som udgik i 1810, netop skyldes en islandsk Kjøbmand, nemlig Kjøbmand Sivertsen fra Havnefjord, som udvirkede denne yderst gavnlige Foranstaltning, ved sine Forbindelser i England og navnlig med Sir Joseph Banks. Hr. Jørgen Jørgensen er maadeles ingen Tat skyldig derfor; det Regiment, han førte, var med løsladte Lugthussfanger, og der havde kun behøvet at gaae nogen længere Tid hen, saa vilde Islanderne selv have gjort Ende derpaa, hvis ikke den engelske Regjering, saasnart den var kommen til Kundskab om disse Optøier, allerede havde fuldstændig desavoueret ham og ført ham derned, hvor jeg troer han døde i Fængsel. Den Mangel paa Forsyning, som der klages over i Island, fremtræder vistnok navnlig paa enkelte Dele af Landet, hvor man er vant til at stole paa Forsyning ved Speculanter, og hvor der ikke er nogen samlet fast Handelsplads eller nogen egentlig Kjøbstad; men i Reikjavik, som har et temmelig betydelig Antal Handlende, som ere fast etablerede paa Stedet og drive en udbredt Handel, er Mangelen paa Forsyning dog som oftest indskrænket til enkelte mindre Artikler, ligesom den ingenlunde udelukkende skeer fra Kjøbenhavn, idet navnlig en af de betydeligste af disse Handlende overveitende forsyner sig fra Hamborg og England.

Hvad nærværende Paragraph selv angaaer, da har jeg allerede tidligere, troer jeg, tilstrækkelig udtalt mig for det Uønskkelige i, at denne Tilladelse bliver given, og med Hensyn til den ærede Premierministers seneste Øtringer kan jeg heller ikke skjønne rettere, end at det

fremdeles er ønskeligt at fremme denne Sag. Jeg har ikke rigtigt forstaaet, om det Udkast, som kan ventes, vil blive forelagt her eller i det andet Thing; men paa hvilket som helst Sted det end skeer, vil det dog være muligt at bearbejde det i Forbindelse med det Udbytte, som allerede maatte være vundet ved Thingets Forhandlinger her.

Min: Jeg maa dog tillade mig at modsigge den Paastand af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (A. Hage), at hvad der indtræder ved Behandlingen af nærværende Sag har en bestemt Lighed med hvad der er steet i den færøiske Handelsag; thi i denne sidste tilkjendegav den ærede Minister ikke bestemt, naar der kunde ventes noget Udkast fra Regjeringen; han erklærede, at det vilde skee om føie Tid, men angav ikke nogen bestemt Tid; med Hensyn til den foreliggende Sag har Ministeren derimod tilkjendegivet, at den i næste Uge, i den Uge, der begynder i morgen, vil blive forelagt i Statsraadet, og altsaa vil kunne ventes indbragt her meget snart. Jeg kan derfor, selv om det havde været hensigtsmæssigt at fortsætte Behandlingen af den færøiske Sag, saaledes som man har gjort, hvorefter jeg dog har nogen Tvivl, ikke indsee, at der er nogen Parallel imellem denne Sag og den foreliggende i saa Henseende, eller at der ikke skulde være en virkelig Dsfordring til at udsætte den foreliggende Sags Behandling ved at tage Forslaget tilbage, til Regjeringens Udkast kommer frem. Det er dog tidligere erkjendt, og netop fra de Sider i Salen, hvor Modstanden meest synes at møde disse Forhandlingspørgsmaal, at det altid er ønskeligt, at Regjeringen tager Initiativet i Lovgivningsager, og da Initiativet fra Regjeringen er saa nær foreliggende, som det er blevet os tilkjendegivet i nærværende Sag, saa veed jeg ikke, hvorfor vi nu skulde fortsætte Sagens videre Forhandling. Det er tillige, navnlig fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (A. Hage) saa ofte paaberaabt, at det fornemmelig er i Sagens Interesse, at han ønsker der maa blive handlet; men det forekommer det mig dog virkelig, at der handles bedst i Sagens Interesse ved, at den